

Nr. 08 (328)

Otrdiena, 2021. gada 31. augusts

ŠAJĀ NUMURĀ:

- Ogres Gaismas pils
- Teātra māksla Suntažos

- Skolas ziņas

- Kad mums vairs nebūs divdesmit...

- Pagasta vēsture

- Kultūras namā septembrī, oktobrī

Foto Gunta Būmeistare

Svētki ir tur, kur esam mēs!

OGRES GAISMAS PILS

Ogres Centrālās bibliotēkas ēka

Šī gada 9. augustā darbu jaunajā ēkā uzsākusi Ogres Centrālā bibliotēka. Tā ir atvērta ikvienam interesentam – esošajiem un topošajiem lasītājiem, kā arī tiem, kas vēlas apskatīt Ogres Gaismas pili.

“Ienesot jaunu standartu energoefektīvu koka konstrukciju būvju celtniecībā, 2. jūnijā atklāta Ogres Centrālā bibliotēka. Bibliotēka kalpos kā daudzfunkcionāls kultūrizglītības centrs, kurā atradīsies bibliotēka un dzimtsarakstu nodaļa. Ogres Centrālās bibliotēkas ēka būvēta ar līmētā koka konstrukciju tehnoloģiju, kas to ierindo kā vienu no pirmajām ar šādu metodi celtajām sabiedriskajām ēkām Latvijā”, vēsta Latvijas bibliotēku portāls. “Divstāvu celtni ir tā dēvētā pasīvā ēka jeb ēka ar nulles enerģijas patēriņu. Gan ēkas fasādē, gan iekšējās daudzviet apmeklētāju skatam paveras atklātas koka konstrukcijas – šajā būvē koks ir galvenais izmantotais materiāls. Ēku nesošās konstrukcijas ir izgatavotas no līmētiem masīvkoka paneļiem, kas līmēti krusteniski un gareniski, tādējādi iegūstot augstu strukturālo izturību un stabilitāti, kas nepieciešama nesošajām konstrukcijām.

Jaunajā ēkā ierīkots apgaismojums ar viedo vadību, izmantojot līdz pat 80 procentiem dabiskā apgaismojuma. Izmantojot pieejamos resursus un apliecinot energoefektivitāti, tiks darbināta rekuperācijas ventilācijas sistēma, kas izvadīs gaisu, saglabājot tā siltumu. Ēkā izbūvēta unikāla apkures sistēma ar kanalizācijas notekūdeņu siltummaiņu, kurpretim ātrijā izveidota zaļā augu siena, kuras apūdeņošanai paredzēts izmantot savāktu nokrišņu ūdeni. Virs autostāvvietas, uz tērauda konstrukcijām, ir uzstādīti saules paneļi lokālās elektroenerģijas ražošanai. Bibliotēkas teritorija ir pilnībā labiekārtota, tajā ieklāts kvalitatīvs bruģa segums un izbūvēta terase.”

Bibliotēkas darbinieki ar prieku sagaida ikvienu apmeklētāju un līdz ar jaunās ēkas atklāšanu ir pieaudzis arī sniegto pakalpojumu un iespēju skaits – bibliotēkā atrodas

arī konferenču zāle, iespējams rezervēt atsevišķas telpas darbam un sanāksmēm nelieliem kolektīviem vai individuālam darbam, kā arī pavadīt laiku kopā ar bērniem tam speciāli iekārtotā bibliotēkas nodaļā. Jaunajā ēkā sev piemērotu vietu atpūtai un lasīšanai atradīs ikviens bibliotēkas apmeklētājs.

Bibliotēkas atklāšanā tās vadītāja Jautrīte Mežjāne saka: “Bibliotēka nav tikai vieta, kur grāmata satiek lasītāju, tā ir vieta, kura nes gaismu, tā ir cieņa, kopābūšana, mūsu pagātne, tagadne un nākotne. Mēs ar nepacietību gaidām mirkli, kad pie mums nāks lasītāji, apmeklētāji, novada pilsētas viesi. Mēs ļoti domājam par to, lai ikviens, kurš nāks pie mums uz bibliotēku, justos gaidīts.”

Lai arī aicināti apmeklēt Ogres Gaismas pili un pavadīt laiku mūsdienīgā, gaišā un laikmetīgā bibliotēkā!

Informācija par bibliotēkas darba laiku, pakalpojumiem un saziņas iespējām pieejama bibliotēkas mājas lapā www.ocb.lv

Agnese Brauna

Zaļā augu siena

Ogres Centrālās bibliotēkas interjers

TEĀTRA MĀKSLA SUNTAŽOS

Teātra māksla Suntažos bijusi iecienīta jau kopš neatminamiem laikiem. Lai piedāvātu iespēju Suntažu iedzīvotājiem un viesiem baudīt profesionālu aktieru un režisoru veidotās izrādes tepat Suntažos, pie mums vairākkārt viesojušies dažādi aktieru sastāvi producentes Aīdas Ozoliņas vadībā.

Aīdas Ozoliņas producētās izrādes – gan jautras komēdijas, gan itin lirisku un emociju bagātu noskaņu notikumu atspoguļojums – ir iecienītas visā Latvijā un gadu gaitā aktieri, kas ikdienā darbojas katrs savā teātrī, šī teātra projekta sastāvā viesojušies neskaitāmās Latvijas vietās, kā arī pie tautiešiem ārzemēs.

Šajā laikā, kad kultūras pasākumu organizēšana gan māksliniekiem, gan kultūras darbiniekiem ir apgrūtināta, saglabāt saikni ar skatītājiem un ienest pozitīvu noskaņu mūsu ikdienā ir īpaši nozīmīgi.

Mūsu sarunā pēc izrādes "Preilenīte" Suntažos, Aīda Ozoliņa kolektīva vārdā vēlējas dalīties savās emocijās un atzinībā Suntažu kultūras nama kolektīvam un tā vadītājai Dzidrai Sproģei.

"Vairāku gadu garumā ar prieku esam viesojušies Suntažos un suntažniekiem ir bijusi iespēja noskatīties visas mūsu piedāvātās teātra izrādes. Izrādes veidojoši vairāki režisori – Voldemārs Šoriņš, Felikss Deičs, Dita Balčus. Esmu gan izrāžu producete, gan arī piedalos šajos uzvedumos kā aktrise, kas dod piepildījumu un iespēju realizēt savas ieceres uz skatuves.

Šo gadu laikā ar Suntažu kultūras namu izveidojusies brīnišķīga sadarbība un lielākoties tas varējis notikt, pateicoties kultūras nama ārkārtīgi sirsnīgajai, inteligentajai, jaukajai vadītājai Dzidriņai. Suntažos vienmēr esam mīļi sagaidīti ar laipni vārdu, siltu kafiju un pīrādžiņiem. Šeit ir īpaša aura un šķiet, ka spēlēt palīdz gan estrādes brīnišķīgā atrašanās vieta, gan skatītāju jūtāmā sirsnība un, protams, kultūras nama kolektīva atbalsts," saka Aīda. Sarunas gaitā esam vienisprātis, ka vietu veido cilvēks, un mēs, suntažnieki, pievienoja-

Izrādes "Preilenīte" aktieri. Aīda Ozoliņa (no kr.), Evija Skulte-Krūze, Lienīte Osipova; aizmugurē: Artis Drozdovs, Voldemārs Šoriņš, Juris Kalniņš, Kristaps Ozols

mies Aīdas Ozoliņas paustajam. Mūsu kultūras vide un apkārtnē ir ļoti sakopta, labiekārtota, tīra un liels nopelns tajā ir mūsu Dzidrai. Kultūras latīņa Suntažos ir augsta un esam pieraduši baudīt augsta līmeņa pasākumus, kas vienmēr labi noorganizēti. "Ir ļoti svarīgi, kāda personība ir šajā kultūras vietā un no tā atkarīga kultūras vides veidošanās. Viesojoties Suntažos, vienmēr esam uzņemti ļoti laipni un sirsnīgi. Mēs labprāt spēlējam savas izrādes mazajās estrādes, kur esam tuvu skatītājiem un varam just savstarpējo enerģijas apmaiņu. Ir svarīgi vairot pozitīvo enerģiju, tāpēc visa kolektīva vārdā sakām vissirsnīgāko Paldies! Suntažu kultūras nama kolektīvam un personīgi Dzidrai Sproģei par brīnišķīgo sadarbību daudzu gadu garumā un pavisam drīz tiksimies atkal! Labs humors un kultūras tradīcijas izglābs pasauli!", sarunas nobeigumā saka Aīda Ozoliņa.

Agnese Brauna

SKOLAS ŽIŅAS

Publicitātes foto

Publicitātes foto

XII Latvijas skolu jaunatnes dziesmu un deju svētku norises #dziediundejo2021 notiek no 12. jūlija līdz oktobra beigām. Plānots, ka svētku kopējo programmu veido 15 dažādas norises kora dziedāšanā, vokālajā mūzikā, instrumentālajā mūzikā, dejā, vizuālajā un vizuāli plastiskajā mākslā, folklorā. Norises plānotas pašvaldībās, pēc iespējas tuvāk dzīvesvietai, ārtelpās. Jebkurā svētku norisē dalībnieku skaits ir stipri ierobežots. Norises tiek iemūžinātas videoierakstos.

Visi videomateriāli tiks nodoti Rakstniecības un mūzikas muzejam kā spilgta 21. gadsimta liecība.

Pirmais notikums "Saulsvētki", kā ietvaros, spītējot stipram lietum, 27. jūlija pēcpusdienā Ogrē pulcējās Latvijas skolu jaunatnes dziesmu un deju svētku Ogres novada dalībnieki. Suntažu vidusskolu svētkos pārstāvēja tautas deju kolektīvu "Spārni" un "Mazie spārni" dejotāji (vadītāja Ivonna Gisiča) un 5.-9.klašu kora pārstāvji (vadītāja Inita Andževa).

Svētku vēstneši devās

braucienā ar plostu no Ogres jaunā aizsargmola līdz pontonu laipai pār Ogres upi, brauciena laikā kolektīvi ar dziesmām un dejām sveica vēstnešus pieturas punktos Ogres upes krastos.

"Šī diena ir pierādījums, ka Ogres novadā vienmēr godā un cieņā ir turētas tautas mākslas tradīcijas," sacīja svētku vēstnieku pārstāve Iluta Mistre.

Paldies izmirkušajiem skolēniem un skolotājiem par lepnumu, ar kādu pārstāvējāt savu kolektīvu!

Gunta Būmeistare

Foto Gunta Būmeistare

Svētku sveiciens un kora vadītāja Inita Andževa

Foto Gunta Būmeistare

5.-9. klašu kora pārstāvji svētkos

KAD MUMS VAIRS NEBŪS 20 . . .

Sirsniņš paldies par sveicieniem veikala "Rīts" 20 gadu jubilejā! Laiks tiešām "lido vēja spārnēm", un, šķiet, tas bija tik nesens, kad pirmoreiz mazgājām logus, tīrījām telpas pēc remonta, plauktos izkārtojām precī pa vairākiem lāgiem, meklējot īsto vietu makaroniem, kečupam un cepumiem, lai 26. jūlijā - Annas dienā, vērtu durvis saviem pircējiem. Un, cik liels prieks un pārsteigums bija ieraudzīt jūs - tik kuplā skaitā... Negaidīti un tik sirsnīgi! Aijas kundzes izaudzētā milzu lilija, daudz laba vēlējumu un, protams, šampanietis... Rinda apkārt pa visu tirdzniecības zāli, bet vēl jau lāgā ko pirkt nemaz nav, ja salīdzina ar šodienas sortimentu. Un tad jau dienu pa dienu, gadu pa gadam...

Paldies jums par mūsu 20 gadiem, par to, ka aizvien pie mums nākat kā tajā pirmajā dienā, un mēs varam turpināt svinēt savas gadskārtas. Un tas jau nav tikai par apgrozījumu un peļņu, bet par pašu ikdienas ritumu. Ir lieliski strādāt kopā ar savējiem cilvēkiem un priekš savējiem cilvēkiem, būt par "jūsu piemājas veikalu", kā vēsta tirgotāju kooperācijas "Aibe" logo. Mazu laiciņu pēc veikala "Rīts" atvēršanas vēl darbojās arī "Pagrabiņš", un, bija savi pircēji, kuri gāja tieši uz to, sacīdami, "ka žēl, jo visi iet uz jauno veikalu, kurš tad nāks te..." Nu, ja nebūtu savējais, vai tad viņam nebūtu vienalga?

Ir liels gandarījums par caurbraucējiem un pagasta viesiem, kas atgriežas pie mums vēl un vēl, un novērtējums "laukos var labāk un lētāk iepirkties kā pilsētā" mums šķiet tikams kompliments.

Pa šiem gadiem viens otru esam tik labi iepazīnuši, ka gandrīz būtu jādod kā ārstam zvērests, ka neizpaužīsim jūsu iepirkšanās paradumus, ēdienkartes un svinamās dienas. Svētku dienas ir vispiepildītākās - lai arī vakarā nogurums liels, tomēr dienas atmosfēra, cilvēku pacīlātība, laba vēlējumi, katra vēlmes un kņada rada to īsto burvību, kas rada patiesu svētku sajūtu. Protams, nav iespējams 20 gadus nostrādāt bez kādiem pārpratumiem, kļūdām vai strīdiem, taču galvenais ir rezultāts - atrisināti pārpratumi, izlabotas kļūdas un piedoti cilvēciskā vājuma brīži, jo mūsu galvenais uzdevums taču ir apmierināt pircēju vēlmes un radīt vēlēšanos pie mums atgriezties ilgtermiņā.

Un pietrūkst mums katra, kuru vairs nesatiekam... Un arī tas nav tikai par iepirkšanos... Pietrūkst Jāņa anekdotes, Skaidrītes tantes optimisma, Frīda asprātības ...

Pa šiem gadiem, vairāk kā mēs paši, ir mainījusies situācija valstī un pasaulē. Mēs esam nomainījuši tikai plauktu sistēmas, izkārtojumu, sortimentu un cenas un pielāgojušies visām mainīgajām prasībām. Kolektīvs aizvien tas pats - savējie, kurš, protams, 20 gadu laikā arī ir pamainījies. Liels prieks un paldies par kopā izdzīvoto laiku ar bijušajiem kolēģiem, jo kopā jau visi esam veidojuši un

ar pašreizējo kolektīvu turpinām veidot tālāk mūsu veikala vēsturi un arī kuriozus atgadījumus par kuriem pasmaidīt. Dažas anekdotes no mūsu ikdienas:

- Man, lūdzu, sieva lika zeķubikses!

- Kādu izmēru, lūdzu?

- Nu, viņa ir apmēram tāda kā jūs... nē, tik resna gan viņa nav! 😊

- Man, lūdzu, meitiņ, iedod vienu kortelīti!

- Nu, kuru jūs gribēsiet (tiek rādīti vairāki veidi no 0,35l tilpumu veidiem). 😊

- Bet, vai tad lielāka nav?

- Nē, korteliša lielāka par 0,35l tiešām nav! 😊

- Vai jums lūdzu ir tualetes atvēršanas atslēga? 😊

- Cik tas Eirī (Fairy) traukiem maksā? 😊

- Nu vienu eirī jau arī maksā! 😊

- Pasūtot precī, pārstāvis piedāvā jaunu šampūnu. Neko daudz nedomājot, vadītāja jautā: Kāds tas šampūns ir?

- Nezinu, neesmu mēģinājis - atbild pārstāvis ar gludi skūtu galva. 😊

- Veikalā ienāk trīs dāmas vidējos gados un izvēlas šokolādes pie plaukta. Tā kā noteikumi paredz lietot sejas maskas, pārdevēja atgādina, ka vajadzētu to ievērot, uz ko saņem augstprātīgu atbildi

- Maskas? Hmm, mēs nezinājām, ka jums te ir karnevāls!- pagriežas un aiziet.. 😊

Pēc salīdzinoša liela laika varam droši atzīties, ka reiz, pēc lielas plauktu pārbīdīšanas, ko beidzām ap vieniem naktī, izjutot lielu gandarījumu par padarīto darbu, sadomājām centrā pie pieturas izlietot iekrājušos salūta kasti... nezinot, ka tas ir salīdzinoši apjomīgs salūts... Bija jau ļoti skaisti, bet apkārtējiem, kuri to tikai dzirdēja (jo nevarēja nedzirdēt), bet neredzēja, esam lielu atvainošanās parādā!

Par mūsu kolorītāko pircēju esam atzinuši stārķi, kurš vairākus gadus atpakaļ spoguļojās veikala durvīs un ar kņabi klauvējās jau labu laiku pirms veikala atvēršanas. Apkalpots gan netika, laikam tāpēc arī savu darbu nepaveica, jo tikai pāris gadus vēlāk kolektīvā piedzima bērni un mazbērni.

Arī zalktēns ir gribējis vairākkārt tikt iepirkties, bet arī pirms darba laika, tā ka nesekmīgi.

Jāatzīstas, ka ir notikušas arī mistiskas lietas. Laikā, kad olas fasējām paši, kādā paciņā no 10 svaigām olām - divas ir bijušas vārītas. Tā kā vainīgo neatradām, ir labi, ka tagad

KAD MUMS VAIRS NEBŪS 20 . . .

olas nāk jau fasētas kastītēs.

Kamēr durvīm priekšā nebija pieliktas metāliskās žalūzijas, nakts apmeklētāji diezgan bieži tika "izgājuši" cauri stikla durvīm, signalizācijai pamodinot visus guļošos kaimiņus. Vispietieģākais no šiem apmeklētājiem, ar kokteiļa pudelīti rokās un aizkostu maizes klaipiņu tika atrasts guļam blakus gaļas vitrīnai, jā, arī tādas atmiņas mums uzkrātas pa šiem gadiem. Pēc liela laika jau par to var pasmaidīt.

Laikā, kad mainījās lati un eiro, zvanīja kāda žurnāliste, lai apjautātos, kā mēs uzņēmumā izjūtam šo maiņu, kā tas mūs ietekmēs. Visu izstāstījām. Un pēc laika "Ogres Vēstis" varējām lasīt, kā Ogresgala veikals izjūt šo pāreju - mūsu vārdiem. Tā nereti arī ir noticis, ka pircējs kādā jautājumā zvanīdams it kā uz citu mūsu veikalu, piezvana uz "Rītu", un tad nu pasūtām un gaidām, kāpēc ne-

Daļa no veikala "Rīts" kolektīva

viens nenāk pakal...

Par šodienas situāciju vēl isti smaidīt nesanāk, laikam jāpaiet lielākam laikam, tik atkal varam uzslavēt savus pircējus, jo mums neiet tik traki, kā var lasīt presē. Vairāk kuriozu situāciju tieši ar kvadrātmēru mērīšanu, jo mums pietrūka sākotnēji 1 kvadrātmētra, lai varētu par cilvēku vairāk būt veikalā. Kad pārrakstījām dokumentu, otrā rītā jau bija pieņemts lēmums, ka var to 1 metru noapaļot... Un vēl - jūs pat neļāvēties pirmā brīža trakumam un neizpirkāt ne griķus, ne tualetes papīru!

Tā mēs dzīvojam, strādājam, jokojam un aizvien gaidām jūs pie mums iegriezties, uzkavēties un iepirkties! Paldies, ka esat ar mums!

Veikala "Rīts" kolektīvs

PAGASTA VĒSTURE

Turpinājums. Sākums jūlija numurā

1939. gadā 24. septembrī Suntažu sarīkojuma zālē būs puķu balle. Par jautrību gādās M. Freivalda „Jautrā džesa kapele”.

1939. gadā lauksaimniecības biedrībā ir 278 biedru, bet iepriekšējā gadā 241. Laba zīme - biedru skaits aug.

Pēc Ķeguma HES uzbūves 1939. gadā jau tūlīt Suntažos ievilkta elektrība.

„Brīvā zeme” (12.01.1940.): „Ķeguma uzņēmuma pirmā darba posms uzskatāms par pabeigtu. Pārņemot strāvas nodošanu, Ķegums uzsāk samazināt cenu par 5 santīmiem uz kWh lauksaimniekiem, arī Suntažu pagastā”.

1939./40. gadā zemes platība Suntažu pagastā ir 14 395,19 ha, nekustamās mantas vērtība - Ls 89 3817, iedzīvotāju 1800, 89 vecsaimniecības, 162 jaunsaimniecības, 53 sīksaimniecības. Budžets Ls 30040, izglītībai Ls 4896, veselības aizsardzībai Ls 5410.

1940. gadā, kad Latvija nodibinās padomju vara, uz Suntažiem

atbrauc Otomārs Oškalns, Jannovskis, Krastiņš, lai palīdzētu noorganizēt partijas šūniņu, kas darbojās Suntažu pagasta „Kraukļos”. Par partorgu tika ievēlēts Kārlis Puriņš. O. Oškalns savā runā uzsvēra par nekavējošu milicijas iecirkņa pārņemšanu, pagasta iedzīvotājiem izskaidrot vēsturiskos notikumus un sagatavot iedzīvotājus Tautas saeimas vēlēšanām. Suntažos noorganizēja komjaunatnes šūniņu, par tās sekretāri kļuva Jaņina Bremšmite, bet pirmais komsorgs - Konrāds Neboiss. Skolā radās pionieru organizācija, kuru vadīja Stasja Afanasjeviča. Tika iekārtots sarkanais stūrītis mācītāja mājā. Rudenī sāka dalīt zemi bezzemiņiem, atņemt to lielsaimniekiem, kuriem tā vairāk kā 30 ha. Ierīkoja mašīnu un zirgu iznomāšanas staciju.

1941. gada 14. jūnijā no Suntažu pagasta un Kastrānes pagasta, kas tagad daļēji pievienots Suntažiem, izvesti 39 cilvēki.

Suntažos vācu armija ienāca 1941. gada 30. jūnijā pa Lauberis

ceļu. Sākās izrēķināšanās ar padomju aktīvistiem. Katrai varai ir savī darbinieki. Laiki mainās. Apceitināja 22 Suntažu pagasta iedzīvotājus, 7 nošauti. Starp tiem arī komjaunietes māsas Janīna un Stasja. Jūlijā viņas aizveda uz Rīgas prefektūru, tad ieslodzīja Termiņcietaimā. 1941. gada rudenī Biķernieku mežā nošautas.

Suntažos 1943. gadā, pēc tā laika ziņām, ir 1 856 cilvēki, 210 saimniecības. Pagastā darbojas Lauksaimniecības biedrība. Tā rīko kursus, priekšlasījumus, izstādes un skates, kur lauksaimnieki var papildināt zināšanas. Pie lauksaimniecības biedrības darbojas lopkopības, mājturības, biškopības sekcijas. Apmēram puse no pagasta zemniekiem atrodas zem lopkopības pārraudzības. Bez tam pagastā pastāv piensaimnieku apdrošināšanas, paš aizdevumu savienība un ugunsdzēsēju biedrība.

Suntaži nav partizāņu novads. Tomēr 1943. gada maijā no Ziemeļlatvijas partizāņu vienības komandieris

PAGASTA VĒSTURE

Voldemārs Ezernieks dodas ar dažiem partizāniem uz tikšanos Kangaru kalnos ar Rīgas organizāciju pārstāvjiem, rodas sadursme ar sakarniekiem pie „Glāzniekiem”. Krīt partizāns Rudzītis. Viņa piemiņai Juglas – Ogres ceļa līkumā uzstādīts piemiņas akmens.

1943. gadā uz Suntažiem atsūtīja bērnus, kuriem Salaspils Nāves nometnē tika noņemtas asinis. Ne visi bērni atlaba. Seši div-, trīs- ,četrgadīgi bērniņi ir apglabāti Kastrānes kapos. Tagad tur ir balta piemiņas plāksne ar mirušo bērnu uzvārdiem.

1944. gada septembra otrajā pusē Suntažos labi varēja dzirdēt lielgabalu dunonu. Sarkanās armijas lidmašīnas bieži uzlidoja hitleriešu aerodromam, kas atradās aiz Sidgundas stacijas. Tajā laikā tika sagrauts biedrības nams, kurā tolaik atradās vācu hospitālis ar lieliem sarkaniem krustiem uz jumta (ēkas ar sarkaniem krustiem uz jumta nedrīkstot bombardēt). Pirms atkāpšanās hitlerieši ar speciālu sliežu jaucēju sāka postīt sliežu ceļu. (Kara laikā esot uzbūvēts dzelzceļa atzars pirms lielceļa uz Siguldu. Tas sniedzies pat līdz „Rijniekiem”. Pēc kara gados vēl ilgi bija špalas līdz „Lejnieku” ceļa galam. Tagad tikai zinātājs var ieraudzīt šo ceļu.) 27. septembrī iznīcināt sliežu jaucējus, devās 622. Sevastopoles sarkankarogotā triecienaviācijas pulka 2 lidmašīnas, bet, atgriežoties atpakaļ, abas lidmašīnas tika notriektas: viena sadega pie „Upmaļiem”, otra ietriecās zemē pie „Dzilnām” un uzsprāga.

Tuvojoties frontei, vācu karavīri izdzina cilvēkus no mājām, lika doties bēgļu gaitās. Mūsu pusē lielākā kauja notika pie Vatrānes, kas ilga no 20. septembra līdz 4. oktobrim. Neliela tanku sadursme notika pie „Anteniem”. Te uz lauka palika daži vācu un krievu tanki. Vācu karavīri tika guldīti Suntažu luterāņu kapos. (Daudz gadu vēlāk tie pārraksti un to mirstīgās atliekas aizvestas uz Ogrī.)

Vācu armija Suntažus atstāja 7. oktobrī. Tūlīt ienāca sarkanā armija. Vietējiem tika nozīmētas šķūtis, lai savāktu kritušos karavīrus. Ap „Zeltiņu”

mājām savāca 10 kritušos krievu karavīrus, daudz kritušo esot bijis „Pagrabiņkalnā”, „Dzirnavās”, Rāpšās”, Kangarišos, pie „Roņiem” bija pat 15 kritušie – tā atceras Suntažu iedzīvotāji. 1946. gadā kritušos izraka un pārveda uz Suntažu Brāļu kapiem. Tagad tur apglabāti 1285 (1347 pēc citām ziņām) padomju karavīri. Sākotnējie Brāļu kapi ir pārveidoti. 1979. gada pavasarī atklāja jaunu ansambli (tēlniece Mickēviča)

1945. gadā atjaunoja mašīnu un zirgu iznomāšanas punktus, šajos punktos jau bija pa traktoram. Sākumā mašīnu un traktoru stacija (MTS) bija „Rāpšas”, 1950. gadā to pārcēla uz Ķeipeni.

Suntažu pagasta ciema padome atradās „Imantās”, kur par priekšsēdētāju bija A. Bajārs. T. Gailītis, un Juglā - Cāzere. Izpildkomiteja vēlāk atradās bijušajā pagastmājā, te pirmais izpildkomitejas priekšsēdētājs Neikens, tad Brants, A. Ceimers, J. Polkmanis. Suntažu pagasta LK(b)P sekretārs ir Sirotkins, komjaunatnes sekretārs I. Lībmanis.

No suntalniecības Vilmas Lībmanes atmiņām ap 1993. gadu, viņa pirms kara dzīvoja „Ošinos” pie blankotā ceļa: „Kad 1940. gadā ienāca krievu armija, es neko nevaru teikt, jo tad jau saimniecības neapvienoja, un mūsu galā lielsaimniecības nebija. Bija jādod graudi kādas nodevas, cik, neatceros. Arī vācu laikā bija nodevas, bet tās izpildīt varēja. Kad vācieši taisījās ārā, pēdējā laikā arī pie mums bija vācu karavīri kādi 8. Viņi te dzīvoja un bija ļoti pieklājīgi, neko nezaga, bija tīrīgi, mazgājās. Kad biju saslimuse, vācu armijas ārsts bija iejūtīgs, deva labas zāles. Kas frontes līnija bija klāt, mūs visus izdzina no mājām, ievācāmies netālā mežā ar lopiem un nepieciešamo pārtiku, pārējais viss palika mājās. Vienu nakti šava, meta bumbas, bet otrā naktī vācieši atkāpās un mūsu rajonā visas mājas nodedzināja, pat katrai labības gubiņai uz lauka pielika uguni. Nodedzināja „Ošņus”, „Bumbierus”, „Vecstrēlniekus”, „Birzniekus”, „Dravniekus”, „Jaunpelēdas”, „Lubkal-

nus”, „Krūklāndus” („Zeltiņi”, „Roņi” Lauberes pagastā) un vēl trīs, neatceros kā sauc – Mārtinsons, Mazspālis un Auziņi dzīvoja. Otrā dienā ienāca krievs, un katrs varēja iet, kur sirds vēlas.

Decembrī aizgāju uz tautas nama vadītāja kursiem un mācījos arī grāmatvedības un mašīnrakstītājas kursus, kurus beidzot sāku strādāt Suntažu pagasta izpildkomitejā par grāmatvedi. Pagastā par priekšsēdētāju strādāja, liekas, Ceimers jeb arī Gailītis Teodors, vēlāk bija Brants Voldemārs. Partorgs bija krievs Sirotkins, sagādes aģents žīds K. Ābrams, vēlāk par grāmatvedi bija Krūtkrāmele Velta, mašīnrakstītāja Gvelze Elza. Kalniņa no Lauberes bija sagādes aģente. Visu politisko dzīvi vadīja Sirotkins, kurš apspriedās ar dažiem vīriem. Par to izpildkomitejas darbinieki neko nezināja.

Apmēram 1947. gadā pagastu sadalīja divās ciema padomēs: Suntaži „Imantās”, strādāja Kampa Lilija un Polkmanis; Juglā strādāja Valnere Dzidra un, liekas, Bremšmits Arvīds. Ciemos izsniedza dažādas izziņas, organizēja meža darbus. Galvenais darbs pagastos bija karaklausība, laulības un vēl citi. 1950. gadā pagastu likvidēja. Pagasts vēl bija sadalīts pa rajoniem, kuros skaitījās desmitnieki, tas nozīmēja, ka katram bija apmēram 10 mājas. Šiem cilvēkiem bija jānēsā visi paziņojumi, jāorganizē uz meža darbiem, aizņēmuma laikā jāiet pa mājām līdz kādam, kurš pieņēma parakstīšanos, pēc tam jāskatās, lai nomaksā. Vēlāk no aizvesto mājām tos lopus aprakstīja un deva jaunsaimniecībām, par ko gan drusku bij jāmaksā. Šo posteni drīz likvidēja.”

Tā ir tikai maza daļiņa no pagasta vēstures. Bet tik daudz aizmirsies! Kolhozi, „Dzintarlāse” It kā zinu, bet...!

Ja nu mēs visi kopā varētu rakstīt neseno pagasta vēsturi?! Savas atmiņas, savu zināšanu! Aicinu atsaukties ikvienu pagasta iedzīvotāju, kas ar savu stāstu varētu papildināt Suntažu vēstures notikumu krātuvi.

Aina Linde

KULTŪRAS NAMĀ SEPTEMBRĪ, OKTOBRĪ

No 1. septembra līdz 3. oktobrim Suntažu kultūras namā adītāju kopas **SPANGAS 10. sezonas darbu izstāde.**

18. septembrī (sestdiena) plkst. 18:00 Suntažu kultūras namā Lielvārdes pensionāru biedrības **senioru teātris "PAŠI"** piedāvā Rūdolfā Blaumaņa **lugu "INDRĀNI"**. Režisore Skaidrīte Tilaka. Lai tiktu atbalstīti mākslinieki jaunu ideju īstenošanā, ieeja pasākumā par ziedojumiem. Ierodoties uz izrādi, personai būs jāuzrāda: personu apliecinošs dokuments, COVID 19 sertifikāts, kas apliecina vakcināciju pret COVID 19 vai vīrusa izslimošanas faktu. Izrāde notiks, ņemot vērā tā brīža valstī noteiktos epidemioloģiskās drošības noteikumus.

2. oktobrī plkst. 9:00 – 13:00 Suntažu tradicionālais **Rudens gadatirgus**. Aicinām piedalīties visus tirgot gribētājus ar amatniecības, lauksaimniecības, pārtikas precēm, suvenīriem un rūpniecības precēm. Tirgotājiem pieteikt vietu līdz 24. septembrim pa telefonu 29217856 – Dzidra; 26466339 – Ilona (pārtikas preces)

2. oktobrī plkst. 21:00 – 01:00 Suntažu kultūras namā **Rudens balle ar grupu "ZELTA KNIEDE"**. Galdiņu rezervācija un biļešu izpirkšana līdz 18.09.2021. Lūdzu zvanīt pa telefonu 29217856 (Dzidra), 20529122 (Kristīne). Biļetes cena 10,- EUR. Ierodoties uz pasākumu, personai būs jāuzrāda: personu apliecinošs dokuments, COVID 19 sertifikāts, kas apliecina vakcināciju pret COVID 19 vai vīrusa izslimošanas faktu. Pasākums notiks, ņemot vērā tā brīža valstī noteiktos epidemioloģiskās drošības noteikumus.

5. oktobrī plkst. 10:00 Suntažu kultūras namā **leļļu teātris "TIMS"** piedāvā koncertprogrammu **"No pasakas ar dziesmu"**. Dziesmām skanot, būs iespēja satikties ar pasaku varoņiem no dažnedažādām leļļu izrādēm. Labam noskaņojumam skatītājiem kopā ar aktieriem būs iespēja izdejot pasaku varoņu jautrākās dejas un izdziedāt skanīgākās dziesmas. Biļetes cena 3,- EUR. Pasākums notiks, ņemot vērā tā brīža valstī noteiktos epidemioloģiskās drošības noteikumus.

16. septembrī laikā no 10.00 – 18.00 Suntažu pagasta centrā ikvienam interesentam būs **iespēja apskatīt Zemesardzes militāro tehniku**. Laipni aicināti!

2. OKTOBRĪ PLKST. 9:00 - 13:00
SUNTAŽU TRADICIONĀLAIS
**RUDENS
GADATIRGUS**

Aicinām piedalīties visus tirgot gribētājus ar amatniecības, lauksaimniecības, pārtikas precēm, suvenīriem un rūpniecības precēm

Tirgotājiem pieteikt vietu līdz 24. septembrim pa telefonu 29217856 – Dzidra; 26466339 – Ilona (pārtikas preces)

2. OKTOBRĪ
SUNTAŽU KULTŪRAS NAMĀ
NO PLKST. 21:00 LĪDZ 01:00
RUDENS BALLE
KOPĀ AR GRUPU
ZELTA KNIEDE

Galdiņu rezervācija un biļešu izpirkšana (lai rēķinātos ar dalībnieku skaitu pasākumā) līdz 24.09.2021. Biļetes cena 10,- EUR
Pasākums «Zajajam drošības līmenim», - vakcinētām un COVID 19 pārslimojošām personām.
Ierodoties uz pasākumu personai būs jāuzrāda personu apliecinošs dokuments un COVID 19 sertifikāts, kas apliecina vakcināciju pret Covid 19 vai vīrusa izslimošanas faktu.
PASĀKUMS NOTIKS ŅEMOT VĒRĀ TĀ BRĪŽA VALSTĪ NOTEIKTOS EPIDEMIOLOĢISKOS DROŠĪBAS NOTEIKUMUS.

Iespiests SIA "ERANTE", reģ. Nr. 47103001440, Saieta laukums 2, Madona, Madonas novads, LV 4801

Suntažu pagasta laikraksts. Tirāža 500 eks. Reģistrācijas apliecība Nr. 1364.

Atbildīgā par izdevumu - Agnese Brauna. Tālrunis 29346190, e - pasts: agnese_brauna@inbox.lv

Maketētājs - Andris Linde.

Avīze elektroniskā formātā pieejama adresē www.ogresnovads.lv/Pagasti/Suntaži/Laikraksts/Suntažnieks.

Par publicētajiem materiāliem un to saturu atbild raksta autors.